

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Arbeitsgericht Passau — Výklad čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. C 83, s. 389) a čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) — Zkrácení obvyklé pracovní doby uplatněné v podniku z důvodu částečné nezaměstnanosti („Kurzarbeit“) — Vnitrostátní právní úprava stanovící krácení nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok v závislosti na snížení počtu pracovních dní pro částečně nezaměstnaného

Výrok

Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovým vnitrostátním právním předpisům nebo praktikám, jako je sociální plán, který dotčený podnik uzavřel se svou radou zaměstnanců, na základě nichž je nárok pracovníka se zkrácenou pracovní dobou na placenou dovolenou za kalendářní rok vypočítán podle pravidla výpočtu „poměrným dílem“.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. listopadu 2012 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-244/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Články 43 ES a 56 ES — Režim, který nabytí hlasovacích práv představujících více než 20 % základního kapitálu některých „akciových společností strategického významu“ váže na předchozí povolení — Mechanismus následné kontroly některých rozhodnutí přijatých těmito společnostmi“)

(2013/C 9/22)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a G. Zavvos, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: P. Mylonopoulos a K. Boskovits, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Vnitrostátní právní úprava, která nabytí hlasovacích práv rovnajících se 20 % základního kapitálu a více podniků strategického národního významu váže na předběžné povolení — Porušení článků 49 SFEU a 63 SFEU

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že stanovila požadavky uvedené v čl. 11 odst. 1 ve spojení s čl. 11 odst. 2, jakož i požadavky uvedené v čl. 11 odst. 3 zákona 3631/2008 o vytvoření národního fondu pro sociální soudržnost, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 43 ES týkajícího se svobody usazování.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 219, 23.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Asylgerichtshof — Rakousko) — K v. Bundesasylamt

(Věc C-245/11) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 343/2003 — Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států — Humanitární ustanovení — Článek 15 tohoto nařízení — Osoba, již byl poskytnut azyl v členském státě a která je závislá na pomoci žadatele o azyl z důvodu vážné nemoci — Článek 15 odst. 2 nařízení — Povinnost tohoto členského státu, jemuž nepřísluší přezkum na základě kritérií stanovených v kapitole III tohoto nařízení, posoudit žádost o azyl podanou uvedeným žadatelem o azyl — Podmínky“)

(2013/C 9/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Asylgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: K

Žalovaný: Bundesasylamt

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Asylgerichtshof — Výklad čl. 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50 ze dne 23.2.2003, s. 1) — Povinnost členského státu zkoumat z humanitárních důvodů žádost o azyl, která je mu předložena, i v případě, že mu tento přezkum nepřísluší na základě kritérií stanovených v nařízení (ES) č. 343/2003 — Úzký vztah mezi žadatelem o azyl a velmi zranitelnou osobou, které již byl udělen azyl ve zmíněném členském státě.